

CÁC THỦ LÃNH (TI 3:5 – 16:31)

Ở phần này chúng ta có hình ảnh của bảy lần thất bại, bảy lần nô lệ, và bảy lần được giải phóng. Dân Israen kết hôn với người ngoại đạo, thờ phượng tại các đền thờ của họ, và thực hành các thói xấu của họ.

Bị áp bức lần thứ nhất, TI 3:7-11:

Tội – Thờ ngẫu tượng
Hình phạt – tám năm
Người giải phóng và thủ lãnh – Ót-ni-en

Bị áp bức lần thứ hai, TI 3:12-31:

Tội – Vô luân và thờ ngẫu tượng
Hình phạt – mười tám năm
Người giải phóng và thủ lãnh – Ê-hút và Sam-ga

Bị áp bức lần thứ ba, TI 4-5

Tội – Từ bỏ Chúa
Hình phạt – hai mươi năm
Người giải phóng và thủ lãnh – Đơ-vô-ra và Ba-rắc

Bị áp bức lần thứ bốn, TI 6-8:32

Tội – Từ bỏ Chúa
Hình phạt – bị trị bởi người Ma-đi-an bảy năm
Người giải phóng và thủ lãnh – Ghít-ôn

Bị áp bức lần thứ năm, TI 8:33-10:5

Tội – Từ bỏ Chúa
Hình phạt – Nội chiến, v.v.
Người giải phóng và thủ lãnh – Tô-la và Gia-ia

Bị áp bức lần thứ sáu, TI 10:6-12:15

Tội – Từ bỏ Chúa
Hình phạt – Bị trị bởi người Phi-li-tinh và Am-mon tám năm
Người giải phóng và thủ lãnh – Gíp-tác (và những người kế vị ông)

Bị áp bức lần thứ bảy, TI 13-16

Tội – Từ bỏ Chúa
Hình phạt – Bị người Phi-li-tinh cai trị bốn mươi năm
Người giải phóng và thủ lãnh – Sam-sôn

Ông Giô-suê không có người kế vị. Sau khi ông chết, mỗi bộ lạc sinh hoạt độc lập. Không có thủ đô không có chính quyền.

Không có hành động thống nhất, ngoại trừ trong thời gian bị nguy hiểm họ cùng liên kết cho quyền lợi của chính họ. Khi dân chúng phạm tội chống lại Thiên Chúa kẻ thù của họ đánh bại họ và cai trị họ. Khi họ trong cơn túng quẫn họ tìm đến Chúa Đấng gọi những thủ lãnh vĩ đại còn gọi là quan án đến để giải thoát họ.

Nhưng quang cảnh này không chỉ tràn ngập cảnh nô lệ, nó còn ghi nhận những cuộc giải thoát, vì Chúa luôn ở gần dân Ngài, và khi họ kêu cầu, Ngài đáp lời.

Chúa luôn luôn áp ủ những đũa con ngỗ nghịch của Ngài. Ngài hứa với chúng ta rằng Ngài sẽ không bao giờ phụ rẫy hay bỏ rơi chúng ta. Chúng ta nhìn thấy sự thua trận về phần con người nhưng nhìn thấy sự giải thoát về phần Thiên Chúa. Nơi nào tội lỗi lan tràn, ở đấy ân sủng càng chứa chan gấp bội (Rm 5:20).

Khi chúng ta nhìn cách Chúa đối xử với dân nổi loạn của Ngài là những người Chúa choàng cho những phúc lành tốt nhất và nuông chiều với tình thương âu yếm dịu dàng, chúng ta sẽ nhìn thấy sự kiên nhẫn của Chúa, Đấng luôn sẵn sàng đáp lại những cử chỉ thống hối nhỏ bé nhất của dân Ngài. (TI 3:9,15; 4:3-7; 6:6-12; 10:15-16).

Ngài lập đi lập lại lòng thương xót của Ngài mặc dù nó chẳng bao giờ được cảm kích đón nhận. Nếu bạn suy nghĩ về những điều đó thì chúng sẽ đưa bạn đến gần một Thiên Chúa của thương xót, yêu thương và khoan dung. Hãy ngược lên, thống hối và tín thác vào Chúa.

Chúng ta thấy Chúa thực hiện hoàn toàn ý định của Ngài cho Israen bằng cách để họ được bao bọc chung quanh bởi những bộ lạc thù nghịch nhau trong đất Canaan. Có ai đó nói rằng, Đây là những dân tộc mà Chúa để lại, để qua họ.... Chúa chúng thực xem Israen có biết tuân hành thánh chỉ của Ngài hay không.

Một trong những dân tộc nổi tiếng nhất là dân Phi-li-tinh định cư dọc bờ biển. Họ là dân biển giống như dân Đan mạch đã xâm chiếm nước Anh của dân Sắcxông, đó là dân du mục trên biển (sea-rover) và cướp biển, sẵn sàng gây chiến để chiếm đất đai và của cải. Sống trong sung túc và văn minh không nghi ngờ gì họ hoàn toàn trái ngược với dân Israen, binh khí của họ giúp họ có lợi thế hơn trong chiến tranh. Ngay cả trong thời các thủ lãnh có rất nhiều đền thờ đường vệ oai nghiêm trong các thành phố của người Phi-li-tinh. Vì thế người Do thái sợ người Phi-li-tinh và không dễ dàng hòa nhập với họ. Họ chỉ gặp nhau ở chiến trường.